

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI

WICEPREZES

Piotr Gryśka

RCL.DPG.50-129/14

Dot. KRM-10-39-15

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2015 r.

Pani
Małgorzata Hirszel
Sekretarz
Stałego Komitetu Rady Ministrów

panowie Pani Dyrektor,

W związku z przekazaniem przez Ministra Finansów do rozpatrzenia projektem ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, opracowanym przez Rządowe Centrum Legislacji na podstawie założeń przyjętych przez Radę Ministrów, Rządowe Centrum Legislacji uprzejmie zauważa, co następuje:

1. W dodawanym art. 33a w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (art. 7 pkt 4 projektu) projektodawca zaproponował regulację zgodnie z którą łączna wysokość opłat z tytułu zaległości w spłacie kredytu, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 11 tej ustawy, oraz odsetek za opóźnienie, nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty zaległości.

Takie brzmienie dodawanego przepisu prowadzi do wniosku, że podmioty udzielające kredytów konsumenckich w istocie nie będą mogły pobierać jakichkolwiek opłat z tytułu zaległości w spłacie kredytu (opłat za monity czy opłat windykacyjnych). W praktyce bowiem kredytodawcy do zadłużenia przeterminowanego stosują odsetki maksymalne dopuszczalne przez obowiązujące przepisy.

Zauważyć przy tym należy, iż założenia przyjęte przez Radę Ministrów nie przewidywały tak restrykcyjnego rozwiązania. Na str. 9 założeń stwierdza się bowiem jedynie, że „maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie w spłacie będzie mieć zastosowanie również do opłat, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 11 ustawy o kredycie konsumenckim (opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu)”. Tak ogólne sformułowanie w założeniach propozycji regulacyjnej, przy równoczesnym braku

Sekretariat
Departamentu Komitetu Rady Ministrów
14. 04. 2015

przesądzenia o uchyleniu dotychczasowego pkt 11 w ust. 1 w art. 30 ustawy o kredycie konsumenckim (co powinno być oczywistą konsekwencją dodania przepisu w brzmieniu zaproponowanym przez projektodawcę), prowadzi do wniosku, że rozwiązanie wynikające z dodawanego art. 33a wydaje się być nadmierowe i niezasadne w stosunku do rozwiązań przyjętych przez Radę Ministrów.

Jakkolwiek, w ocenie RCL, nie budzi wątpliwości konieczność limitowania możliwych do pobierania opłat z tytułu zaległości w spłacie kredytu, niemniej jednak limity te powinny być ukształtowane w taki sposób, aby z jednej strony chroniły konsumenta przed nadmiernym wzrostem jego zadłużenia spowodowanym naliczaniem dodatkowych opłat, z drugiej zaś strony zapewniały kredytodawcom pokrycie rzeczywistych i uzasadnionych kosztów związanych z dochodzeniem przysługujących im należności.

Rozwiązanie zaproponowane w projekcie ustawy nie spełnia tego postulatu. Co więcej w sposób pośredni rozwiązanie to uderzy w kredytobiorców terminowo spłacających swoje zobowiązania (koszty dochodzenia należności przeterminowanych zostaną bowiem przeniesione przez kredytodawców na inne opłaty pobierane od wszystkich kredytobiorców w związku z udzieleniem im kredytu).

2. Niezależnie od powyższego RCL uprzejmie zauważa, że w przypadku zaakceptowania przez Stały Komitet Rady Ministrów dodania w ustawie o kredycie konsumenckim przepisu art. 28a (dotyczącego obowiązku zwrotu opłat przygotowawczych pobranych przez kredytodawcę w przypadku nie zawarcia umowy kredytu, niejętego w wersji przekazanej projektodawcy przez RCL), rozważyć należy kwestię zastosowania tej regulacji także w odniesieniu do umów przewidujących odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty (zmieniany art. 4 ust. 2 pkt 5 tej ustawy), które również mogą przewidywać koszty ponoszone przez konsumenta przed zawarciem umowy.

Jednocześnie RCL uprzejmie informuje, iż drobne uwagi o charakterze redakcyjno - legislacyjnym zostały zgłoszone w trybie roboczym.

Do wiadomości:

Pani Izabela Leszczyna
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów

2
Piotr Amos